

на камені лежиш —
шовковий клаптик шкіри

в твоїх очах —
підводні несподіванки
невтримні дрейфи водоростей
заманюють мене й прохожих
в твоїх очах —
мов ледь
помітний заклик до поновного
кохання що без пристрасти

на камені лежиш —
перегоріла тінь без тіла.

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.